

SYN. Cōsumptūs, cōfēctūs, ēxhaustūs, pērdītūs. VERS. Sin
absūptā sātūs. Omnes absūptāe in Teicrōs vīres.

Ābsūrdūs, ā, ūm. *Cosa indigna de ser oida, absurda.* SYN. Ābsōnūs,
nōn cōnvēniēns, vel inēptūs, stūltūs.

Ābsynthiūm. V. ABSINTHIUM.

Ābsyrtūs, ī. m. *Hijo de Eeta, Rey de Colchos, y hermano de Medea,
llamado tambien Egialeo. Su hermana, buyendo con Jason, le hizo pe-
dazos, y arrojó sus miembros, esparciéndolos por el camino, á fin de de-
tener á Eeta, que la iba persiguiendo.* † Filius Æetæ, Regis
Colchorum, & frater Medæ. Hunc soror cum Jasone fugiens mem-
bratim discerpit per viam; ut, inquit, patrem insequentem remora-
retur in colligendis filii ossibus occupatum. SYN. Ægiälūs. Æetiädēs.
EPITH. Infēlix, misēr. PHR. Medæa frātēr. Filiūs Æetæ. Æetiūs
hērōs. VERS. Cūjūs membrā pēr agrōs sparsit sōrōr. Quō cāsō Col-
chis patrēm est rēmrātā sēquēntēm. *Tambien hay un rio del mismo
nombre en el reyno de Colchos, que desagua en el mar Adriático. Et
cādīt Adriacās spūmāns Absyrtūs in ūndās. Absyrti cādē cruentūs.*

Ābūdāns, antīs. *Cosa abundante.* * Nivēi quām lactīs ābūdāns.
Virg. SYN. Fērāx, fērtīlis, pīnguis, ūbēr, vel divēs, āflūēns,
plēnūs, rēfērtūs. PHR. Lactīs ābūdāns. Divēs pēcōris. Fērtīlis
frūgūm. Divēs āquā. Frēquēns hērbīs cāmpūs. Cōmīs lūxūriāns
ārbōr. Lārgūs ōpūm. V. ABUNDO.

Ābūdāntiā, ā. f. *Abundancia. Los Poetas fingen que Amaltéa, hija de
Meliso, Rey de Candia, crió á Jupiter con la leche de una cabra, y
que despues Júpiter arrancó una de las puntas de la cabra, y la presen-
tó á su ama Amaltéa, mejorada con esta condición, que diese á Amaltéa
todas las cosas que apetiese con abundancia; y por esta razon fue
llamada aquella punta Cornucopia. Otros dicen que Hércules arrancó
una de las puntas del rio Aqueloo, que se habia convertido en Toro, y
que las Ninfas la abastecieron de flores, y frutos, y consagraron á la
Diosa Abundancia.* † Fingunt Amalthæam filiam Melissi Regis Cre-
tæ, Jovem aluisse lacte caprino; posteaque Jovem, alterum hujus ca-
præ cornu nutriti dedisse, cum ea facultate, ut ipsi omnia abundē pro-
funderēt; unde Cornu copiae dictum est. Ex aliis, cum Hercules vic-
to Acheloo flumini cornu amputasset, Nymphæ illud omni florum ac
frugum genere repletum Coptæ consecrarunt. SYN. Cōpiā, ūbērtās,
ācērvūs, fērtilitās, vīs, āflūēntiā. EPITH. Lārgā, divēs, lātā,
aūrēā, ōpūlētā, bēatā. PHR. Plēnō cōpiā cōrnū. Prōdigā rērūm
lūxūriēs. Lārgī cōpiā lactīs. Bōnōrūm cūmūlūs, ācērvūs. Fōcūndā
cōrnū cōpiā divitē. Amalthæūm cōrnū. VERS. Hinc tibi cōpiā
Mānābit ād plēnūm bēnignō Rūrīs hōnōrūm ōpūlētā cōrnū. Aūrēā
frūgēs. Itāliā lētō diffūndit cōpiā cōrnū. Lūxūriēm sēgētūm tēnērā
dēpāscit in herbā. Lūxūriā fōllōrūm exuberāt ūmbrā, vel ārbōr.

Ābūdē. Cōpiosamente. * Tērrōrūm ēt fraudīs ābūdē est. Virg. SYN.
Sātīs, sāt, cōpiōsē, āffātīm.

Ābūdō, ās, āvi, ātūm, ārē. *Abundar.* * Rūrsūs ābūdābāt flūidūs
liqūor. Virg. SYN. Āflūō, cīrcūmflūō, sūm divēs, exuberō, reddū-
dō, exūdō, mīhī ābūdē est. VERS. Pōmīs exuberāt ānnūs. Tē-
rōrūm ēt fraudīs ābūdē est. At si lūxūriā fōllōrūm exuberāt ūmbrā.
In pātūlās lūxūriārē cōmās. Rūrsūs ābūdābāt flūidūs liqūor. Fētū

nēmūs omne grāvēscit. Nivēi cūm lactīs ābūdānt. Sūmmīs flūmēn
ābūdāns spūmābāt rīpīs. Plēnīs spūmāt vīndēmiā lābris. Fūmidūs
ātquē altē spūmīs exuberāt ānnīs. Āpībūs fētīs ātquē exāminē
mūltō Primūs ābūdābāt. Rērūm cūi cōpiā sūppētīt īngēns.

Āvōlō, ās, āvi, ātūm, ārē. *Volar de algun lugar, buir con preci-
pitacion, escaparse.* PHR. Vōlātū, vōiāndō discēdō. Mālē sanā
vōlūptās āvōlāt. VERS. Ōptimā quāquē diēs misēris mōrtālībūs
āvi. Primā fugīt prācēps. V. EVOLo.

Ābūsquē. *Donde, desde.* * Dārdāniām Sicūlō prōspēxit ābūsquē Pā-
ctinō. Virg. SYN. Ā, āb, ūsquē āb.

Ābūsūs, ūs. m. *Abuso.* * Hīc vēndit pātriām, plēriquē in tēmpūs
ābūsī. Claud. SYN. Mālūs, īnīquūs, vel pērvērsūs ūsūs. EPITH.
Tūrpīs, prōfānūs, indignūs, impiūs.

Ābūtōr, tēris, ābūsūs sūm, ūti. Depon. *Usar mal de alguna cosa.*
* Ēt Bāccōbī nōmīnē ābūtī. Luc. PHR. Mālē ūtōr. Inīquē, indignē,
pērvērsē ūtōr. In mālōs ūsūs vērto, cōnvērtō. In prāvōs ūsūs ād-
hibēō.

Ābūdōs, ī. f. *Ciudad de Asia, junto al Helesponto, enfrente de
Sesto, ciudad de Europa. Estas dos ciudades son vulgarmente lla-
madas las Dardanelas. El mar que las separa toma su nombre de Hé-
lles, hermana de Phryso, por haberse arrojado, y anegado en él, y abo-
ra se llama el Brazo de S. Jorge. En este estrecho hizo Xerxes erigir
aquel Puente tan afamado, que juntaba la Europa con la Asia. Lean-
dro, natural de Abydo, atravesando este estrecho de mar para ir á
Sesto á ver su querida Hero, se anegó en él.* † Urbs Asiæ, sita ad Hel-
lespontum, cui opposita urbs Sestos in Europa. Patria fuit Læandri.
* Sōlvērēt, in spēcūlis omnis Abūdōs ērāt. Ovid. EPITH. Ōstrifērā,
Hēllēspōntiācā, Læāndriā, āntiquā, prīscā, nobīlis. PHR. Ūrbs
Ābūdēnā. VERS. Flāmmām Vēnēris Læāndriā sēnsit Ābūdōs. Ūnūs
ēt ōstrifērām Sēstō quī jūnxīt Ābūdōn. Ūndīsōnānsquē frētūm ān-
tiquā scrūtērīs Abūdī. *Dicitur etiam Abūdūs, ī. & Abūdūm, ī. n.*
Ābūdēnūs, ā, ūm. *Son los pueblos de la Comarca de Abydo, los cuales
fueron maldicientes, é importunos, de donde nació el proverbio. Abi-
dena illatio. † Ex urbe Abydo, cujus incolæ maximē maledici, ac
aliis molesti erant.* * Sēstōn Ābūdēnā sēpārāt ūrbē frētūm. Ovid.

Ābūdōs. *Tambien fue otra ciudad de Egipto, en la qual hubo un famoso
templo de Osiris, y el palacio de Memnon.* † Etiam fuit alia Ægypti
urbs, in qua celeberrimum erat Osiridis templum, & Memnonis Regiā.

Ābūylā, ā. f. *Montaña de la Mauritania en Africa, llamada Almīna,
situada en el estrecho del mar Mediterráneo, enfrente de Cal-
pe, ó Gibraltar, que está en España. Estos dos Montes se llamarōn
las Columnas de Hércules; porque dicen los Poetas, que habiendo
Hércules caminado la redondez de la tierra, las erigió en este lu-
gar, á fin de señalar los límites, y términos de sus peregrinaciones,
y conquistas. Otros dicen que estos dos Montes estaban juntos, y no
bacián sino uno, que Hércules cortó, y de este modo hizo comunicar las
aguas del Océano con las del Mediterráneo.* † Mons Mauritanie in
Africa, ad fretum maris Mediterranei, Calpæ monti qui in His-
pania est, oppositus: quos ambo Herculis Columnas dixerunt. * In-
dē Abūylæ vērte x Libicis ūbī tērmīnūs ōris. EPITH. Hērcūlēā, Maū-

rā, Libyca, alta. PHR. Abyla mons, vertex, apex. VERS. Cum protinus utraque tellus una foret, scidit Alcides. *Dicese tambien que Hercules abrio aquel estrecho de Gibraltar para dar camino al mar, que hoy se llama Mediterraneo. Utrinque montes solvit abrupto obice, & jam ruenti fecit Oceano viam.*

Abyssus, abyssi. f. El abismo. * Mersandam potius puteo ferventis abyssus. Prud. SYN. Vörögö, gürges, hiatus, barathrum. EPITH. Tétrā, profunda, opaca, horrenda, aperta, obscura, horribilis, fera, irremediabilis, coeca, praecipua, nigra, abrupta, immanis, ima, pestifera, stupenda, cenosa, ingens, alta, lata, turbida, vörax. PHR. Specus ingens, vasto immanis hiatus. Ima telluris hiatus. Vasta voragine gurges. Intorto vortice gurges. Spumosas rotans aquas. Immensa vorago pestiferas aperit fauces. VERS. Infima qua nigris pallent abyssus aquis. Charybdis, imo barathri ter gurgite vastos sorbet in abruptum fluctus. Penitus vi terra dehiscens Infernas reserat sedes, et regna recludit Pallida Dis invisae, superque immane barathrum cernitur. V. GURGES.

Ac. I, e. * Ac ubi non longum spatium est unde illa profecta. Luc. SYN. Et, que, atque, necnon.

Acacia, a. f. Plin. Acacia, arbor espinosa. EPITH. Mordax, hirsuta, hamata, acuta. PHR. Spinis horrenda, detestanda. Savis mista rubis. Cui metuenda latent per brachia s...

Academia, a. f. Academia, Jardin llo de arboles rmosos cerca de la ciudad de Atenas, en el qual Platon enseñaba la Filosofia, como Aristoteles en el Lycéo, y Zenon en el pórtico de los Estoicos. † Ambulacrum nemorosum propé Athenas, ubi Plato Philosophiam docebat, ut Aristoteles in Lyceo, & Zenon in Porticu Stoicorum. * In Latium spritis Academi migrat Athenis. Cl. SYN. Gymnasium, schola. EPITH. Docta, celebris, antiqua, umbrifera, nemorosa. PHR. Doctorum alumna virorum. Docta nutris. Academia turbae. Academi doctae sylvae, doctum nemus. Schola Academi nomine dicta.

Academicus, i. m. Academico, uno de aquellos que componen la Academia; Academicus, a, um. adject. Cosa que pertenece á Academia. * Praeest academicus ulli. EPITH. Subtilis, doctus, solers, venerandus, ingeniosus, colendus, peritus, sedulus, impiger, insignis, celebris.

Academicus, i. m. Hombre ilustre, el qual dió el nombre á la Academia de Atenas. † Vir illustris, qui Academiae Atheniensi nomen dedit. * Atque inter sylvas Academi quere verum. Hor.

Acadinus, i. m. Fuente en Sicilia cerca del Estanque Delos, el qual servia para conocer la verdad de los juramentos. Escribiánlos en unas Tablillas, que nadaban sobre las aguas, si se habia jurado con verdad; y si el juramento era falso, se hundian. † Siciliae fons, ad quem Lacus Delos. Si juramentum Tabulis inscriptum buic fonti supernataret, verum censebatur; secus falsum. EPITH. Delius. Sicilius, sacer, veridicus. VERS. Est nitidus, ultróque magis perlicidus annis, Fons sacer, hunc multi numen habere putant.

Achantius, a, um. V. ACANTHUS.

Acanthis, idis. f. vel Acalanthis, idis. f. El Gilguero, ave. * Littoraeque Alcyonen resonant, et acanthida dum. Virg. SYN. Acanthis,

this, vel Philomela, luscina. PHR. In dumis strepitans. Rubos cantu mulcens.

Acanthus, i. m. Hierba Gigante. Es tambien una flor muy comun en la Fenicia, junto á la ciudad de Sidon. Los Poetas fingien que el hijo de cierto Rey fue transformado en esta flor. † Herba & flos in Phoenicia frequens, ubi urbs Sidon. Ex Poetis, in hunc florem mutatus est quidam Regis filius. * Mestaque ridenti colobasid fundet acantho. Virg. EPITH. Sidonius, mollis, frondens, tortus, ridens, viridis, virens, inflexus, lentus, flexilis, flexus, croceus. PHR. Flos acanthinus. Inflexi vimen acanthi. Baccae semper frondentis acanthi. VERS. Et circumtextum croceo velamen acantho. Et molli circum est ansas amplexus acantho.

Accanto, as, avi, atum, are. Cantar despues. * Et magni tumulis accanto Magistri. Stat. V. CANO.

Acarnan, anis. m. El que es de Acarnania; nombre del rio Aqueloo, y del monte Pindo. † Sic appellatur fluvius Achelous, atque etiam mons Pindus. * Annis Acarnanum latissimus hospite tanto. Ovid. V. ACHELOUS, & PINDUS.

Acarnania, a, f. Grecia Pequeña, que hace parte del Epiro, separada de la Etolia por el rio Aqueloo, y el monte Pindo. † Pars Epiri in Grecia, quam ab Etolia separant fluvius Achelous, & mons Pindus. PHR. Acarnanum terra, gens. Acarnanes populi.

Acastus, i. m. Hijo de Pelias, Rey de Thesalia. Su muger Hipolita no pudiendo hacerse amar de un señor llamado Peléo, le acusó de haberla querido forzar. Acasto lo creyó muy facilmente, y quiso matarle; mas Hercules salvó á Peléo, el qual se vengó despues con la muerte de Acasto, y de Hipolita. † Peliae Thessaliae Regis filius: maritus Hippolytes. Uxori nimium credulus, que Peleum falso accusabat, ultionem meditabatur; sed ab ipso Peleo occisus est. * Cauda per Amonias solvit Acastus aquas. Ovid. EPITH. Acer, venator, crudelis, crudelis, savus, Thessalus, Amonius. VERS. Pelus Hippolyten pro turpi mactat amore. Pro nimia interimit crudelitate virum. Narrat pene datum Pelaea Tartaro, Magnessam, id est Thessalam, Hippolyten, dum fugit, abstinentes.

Accedo, dis, cessi, cessum, dere. Allegarse, venir. * Blandas accedere dictis. Ovid. SYN. Adventio, advento, venio, adeso, succedo, accurró, advolo, vel adjungor, addor. VERS. Concursu accedere magno. Infernas accedere domos. Parva succedimus urbi. Jamque propinquabant portis. V. ADVENIO.

Acceleratio, onis. f. Aceleracion, prontitud. EPITH. Celere, propere, vel festinus cursus, festinatio, diligentia.

Accelero, as, avi, atum, are. Apresurarse á ir, ó venir. * Acceleremus aut, vigiles simul excitat, illi. V. SYN. Celero, maturo, festino, propere, accurró, advolo, premo, urgeo. PHR. Accelerare gradum. Moras rumpere, tollere, pellere, precipitare. Praecipiti gressu vel gradu ferri. Cito impetu ferri. Ruit ocyus. VERS. Volat et jaculis et fulminis ocyor alis. V. CELERO.

Accendo, dis, cendi, censum, dere. Encender, quemar, escalentar. SYN. Incendo, inflammo, succendo, uró. Metaphoricé. Impello, incito, instigo, accio, excito, urgeo. PHR. Subdere facies. Ignem

iniciō, subiciō, admōvēō, excitō, suscitō. Subiectis ūrērē flām-
mis. *V. IGNEM ACCENDO. INCENDO. HORTOR.*
Accēndōr, dēris, cēnsūs, dī. *Encenderse, ó estar encendido. SYN.*
Incēndōr, inflāmmōr, succēndōr, ūrōr. *Metaph. Excitōr, incitōr,*
impēllōr, ūrgēōr. *PHR. Ignēm, flāmmās cōncipiō. Flāmmis ā-*
dēō, ardēscō, cōrripīōr. *V. ARDEO, & IGNEM concipio.*
Accēnsūs, ā, ūm. *Cosa encendida, cosa ensañada, ó conmovida. SYN.*
Incēnsūs, succēnsūs, inflāmmātūs. *Metaph. Impulsūs, vel irātūs.*
VERS. Ardēns animī, et rūmōrē accēnsūs amārō. Ignēscūnt irā,
dūris dōlōr ōssibūs ardēt.
Accētūs, ūs. m. *Aceto. EPITH. Āspēr, lēnis, lēvis, dūrūs, grā-*
cillūs, exīgūūs.
Accēptō, ās, āvī, ātūm, ārē. *Aceptar, tomar. * V. ūlātā pācē nē-*
gābānt accēptārē jūgūm. *Sil. V. ACCIPIO.*
Accēptōr, ōris. m. *El que recibe. Plaut.*
Accēptūs, ā, ūm. *Cosa recibida, ó grata. SYN. Rēcēptūs, vel grā-*
tūs, jūcīndūs.
Accērsītūs. *Cosa llamada. * Quā rēditūrūs ērāt nōn accērsītūs, et bā-*
rēt. *Hor. SYN. Vōcātūs, accītūs, excitūs.*
Accērsō, sīs, sērē, vel accērsiō, sīs, sīvī, sītūm, sīrē. *Hacer venir,*
enviar á buscar, llamar. SYN. Vōcō, appellō, ās; advōcō, ciēō,
acciō, is, exciō, evōcō, ārcēssō. *PHR. Vōcē vōcō. Clāmōrē vōcō.*
VERS. Extēplō sociōs, primūmqū accērsīt Accēstēm. Advēniēt
jūstūm pūgnā (nē accērsitē) tēmpūs. *Sociōs sūm accirē parātūs.*
Ānēām accirī omnēs pōpūlūsquē patrēsquē expōscūnt. Rēgiūs ac-
cītū chārī gēnitōris in ūrbēm Sidōniām pūēr irē parāt. *Vidī sēpē*
ānimās excitē sēpūleris. *Cyclopūm gēnūs ē mōntībūs āltīs excitūm*
fūit ad pōrtās. *His adjūngit, Hylām nauitā quō fōntē relictiūm clā-*
māssēt. *Mōriētēm nōminē clāmāt. Animās Lēthēūm ad flūviūm*
Dēūs evōcāt āgminē multō. *Māgnisquē vōcānt clāmōribūs hōstēm.*
Ānēām māgnā tēr vōcāvīt.
Accēssiō, ōnis. *El allegamiento, ó acrecentamiento. SYN. Incrē-*
mētūm. *EPITH. Mūltā, āmplā, ingēns, cūmūlātā.*
Accēssūs, ūs. m. *Llegada, venida. SYN. Advētūs, āditūs. V. AD-*
VENTUS.
Accidō, dis, cidī, dērē. (à Cado.) *Caer, ó acontecer alguna cosa.*
** Accidit hęc fēssis etiām fortunā Lātīnis. Virg. SYN. Cādō,*
cōncidō, vel cōntingō, obtingō, evēniō, advēniō, occūrrō, vē-
niō, intērvēniō, fiō, vel accēdō. *V. CADO.*
Accidō, dis, cidī, cīsūm, dērē. (à Cædo.) *Cortar, gastar. Metaph.*
*Destruir. * Furtīm insidiūs accidērē tūrmās. Mill. SYN. Cædō,*
cōnsūmō, ābsūmō, circūmeidō. *V. SCINDO.*
Acciēō, ēs, civī, citūm, ērē. *Hacer venir, enviar á buscar, lla-*
mar. *SYN. Acciō, is; accērsō. V. ACCERSO.*
Accingō, gis, xī, etūm, gērē. *Poner baldas en cinta, aparejarse.*
** Pārībūsquē accingūtūr armīs. Virg. SYN. Cingō, mūnō, in-*
strūō, armō. *Metaphoricē. Pārō, prēpārō, cōmpārō. VERS. Hūc*
fērrō accingōr rūrsūs, clypēōquē sinistrām āptāns. *Lōricā indū-*
tūr, fidōquē accingītūr ensē. *Illī sē prādā accingūt. Accingūt*
ōmnēs ōpērī. *V. PRÆPARO.*

Accinō, nis, cinūi, cētūm, nērē. *Cantar de concierto, cantar con*
*otro. * Sylōis rēpārābilis accinīt Ēcbō. Pers. SYN. Cōncinō, ā-*
sōnō, rēsultō, rēspōndēō.
Acciō, is, civī, citūm, irē. *Hacer venir, enviar á buscar, lla-*
*mar. * Sociōs sūm accirē parātūs. Virg. SYN. Accērsō, advō-*
cō. V. ACCERSO.
Accipiēndūs, ā, ūm. *Cosa que se debe recibir, ó que merece ser*
*recibida. * Vis accipiēndā tribūlī. Mart. V. ACCIPIO.*
Accipiō, is, cēpī, cēptūm, pērē. *Tratar, admitir, oír, ver, y sentir,*
*engañar, recibir, conocer, probar. * Illōs pōrticībūs Rēx accipiēbāt*
in āmplīs. Virg. SYN. Cāpiō, rēcipiō, suscipiō, sūmō, āssūmō,
prēhēndō, prēndō, vel excitō, vel audiō. *VERS. Cāpē sācrā*
mānū. *Tē grēmīō accipiēt. Hūc pēctōrē tōtō accipiō, et cōmitēm*
cāsūs cōmplectōr in omnēs. *Illōs pōrticībūs Rēx accipiēbāt in ā-*
mplīs. *Ānēām quī nōn accēpērīt ūltrō. † Accipē nūc Dānāūm insi-*
dās, et criminē āb ūnō discē omnēs. *Accipitē hęc animīs.*
Accipitēr, itris. *Halcon, ó Azor generalmente. En los Agüeros sig-*
nificaba la guerra, y matanza. † Avis prædatrix, quæ in Auguriis
*bellum portendebat. * Accipitrēs, atquē ōssifragā mērgiquē māri-*
nī. Se. EPITH. Prādō, rāpāx, citūs, præcēps, fērūs, crudēlīs,
vōlōx, acēr, vōlūcrīs, audāx, intrēpidūs, impiūs, fērōx, trūx,
immitīs, ātrōx. *PHR. Prædatrix ālēs. Ūrgēns trēpidās cōlūmbās.*
Cōlūmbīs prādō infēstūs, acēr pēnnīs, et cūrvīs ūnguībūs ālēs.
Rōstrō immānis. *Sācēr ālēs. Sāvō armātūs rōstrō. VERS. Accipi-*
tēr nullī sātis æquūs in omnēs sāvīt āvēs. *Acēr sēquitūr pēr inānē*
cōlūmbām. *Dēlāpsūs cōlō cēlsā dē sedē cōlūmbām sustūlit, ā-*
prēnsām quām rōstrō eviscērāt ūncō. *Rāptō vivit et omnēs terrēt*
āvēs. *Ūnguībūs et rōstrō prædātōr sāvīt ālēs.*
ACCIPITRIS DESCRIPTIO.
Quām facilē Accipiter saxo, sacer ales, ab alto
Consequitur pennis sublimem in nube columbam,
Comprensamque tenet, pedibusque eviscerat uncis:
Tum cruor, & vulsæ labuntur ab æthere plumæ.
Virg. Æn. 10.
Accisūs, ā, ūm. *Cosa cortada, y gastada. Metaph. Destruida. * Ac-*
cisīs cōgēt dāpībūs cōnsūmērē mēnsās. Virg. SYN. Circūmcisūs,
cōnsūmptūs, ābsūmptūs.
Accītūs, ab acciō, is. *Cosa llamada. * Impēriō accītōs āltā intrā*
līmīnā cōgit. Virg. SYN. Excītūs, vōcātūs, accērsītūs.
Accītūs, ā, ūm. *ab acciēō. SYN. Accītūs.*
Accītūs, ūs. m. *Llamamiento. * Rēgiūs, accītū chārī gēnitōris, ad*
urbēm. Virg. SYN. Impēriūm.
Acciūs, ūi. m. *Poeta afamado por sus Tragedias. † Poeta Tragædia-*
rum Scriptor insignis. V. POETA.
Acclāmātiō, ōnis. f. *Aclamacion, griteria de alborozo. Algunas veces,*
*burla, irrisión. * Acclāmātiō sibīlāns cōrōnā. (Phal.) Sidon. SYN. Plā-*
sūs, āplausūs. *EPITH. Sēcūndā, ingēns, lētā, cānōrā. V. PL AUSUS.*
Acclāmō, ās, āvī, ātūm, ārē. *Dar voces á las voces de otro, llamar*
dando voces, aplaudir. Algunas veces, hacer burla. SYN. Clāmō,
cōnclāmō, plaudō, āplaudō, plausūm dō. *VERS. Lētō clāmōrē*

sālūtānt. Plaūsū dietā prōbānt. Plaūsū, frēmītūquē vīrūm, stūdiū,
quē fāvēntūm. Cōsōnāt omnē nēmūs. *V. PLAUDO.*
 Āclīnātūs, ā, ūm. *Cosa inclinada. V. ACCLINIS.*
 Āclīnīs, īs, m. f. ē, n. *Cosa cuesta arriba. * Hanc delāpsā pōlō,
picēāquē āclīnīs ōpācē. Fla. SYN. Inclinātūs, prōpēnsūs, prō-
clīvīs, prōnūs, vel āclīvīs.*
 Āclīnō, ās, āvī, ātūm, ārē. *Inclinar, ó acostar ácia otra cosa.
* Circūspēxit Atyn, sēquē īclīnāvīt ād illūm. Ovid. SYN. In-
clīnō, vel prōpēndēō, īmpēndēō.*
 Āclīvīs, īs. m. f. ē, n. *vel āclīvūs, ā, ūm. Cosa inclinada. * Ārbō-
rīs āclīvīs trūncō, &c. Virg. Lēnītēr āclīvō cōstītūtērē jūgō.
Ovid. SYN. Clīvōsūs, dēclīvīs, dēvēxūs, vel āclīnīs.*
 Āccō, ūs. f. *Vieja loca, que se deleytaba en hacer posturas delante
de un espejo. Este nombre se toma por una cosa que espanta á las
criaturas. † Inepta vetula, quæ ad speculum miris modis sibi ipsa
blandiebatur, & aliquando quod valde optabat, nolle se simu-
labat. EPITH. Dēfōrmīs, dēmēns, āmēns, lōngēvā. VERS. Tūr-
pītēr ād spēcūlūm vōcēs fūndēbāt īnēptās, Dēcrēpītūmquē cāpūt
stūltā mōvēbāt ānūs.*
 Āccōlā, ā. m. f. *El morador de algun lugar, vecino. * Āccōlā Val-
tūrñ, pārtērquē Sātīcūlūs āspēr. Virg. SYN. Vicīnīs hābitātōr,
cūltōr, īncōlā, cīvīs, cōlōnūs.*
 Āccōlō, īs, cōlūi, cūltūm, lērē. *Morar cerca de un lugar, ser veci-
no. * Āccōlēt, īmpērīūmquē pātēr Rōmānūs hābēbīt. Virg. SYN.
Cōlō, hābitō, īncōlō.*
 Āccōmmōdātē. adv. *De una manera conveniente. SYN. Āppōsītē,
cōnvēnīētēr, āptē.*
 Āccōmmōdō, ās, āvī, ātūm, ārē. *Acomodar, juntar una cosa con
otra. * Lātērīquē ārgīvūm āccōmmōdāt ēnsēm. V. SYN. Āpplicō,
ād jūngō, āptō, rēfērō, cōmpōnō. V. APTO.*
 Āccōmmōdūs, ā, ūm. *Cosa acomodada para algo, cosa conveniente.
* Est cūrō ānfrāctū vāllēs āccōmmōdā frāūd. V. SYN. Cōmmō-
dūs, ōppōrtūnūs, āptūs, āppōsītūs, īdōnēūs. V. APTUS.*
 Āccrēdō, dīs, dīdī, dītūm, dērē. *Creer á otro. * Tibī nōs āccrēdē-
rē pār ēst. Hor. SYN. Crēdō. V. CREDO.*
 Āccrēscō, cīs, crēvī, crētūm, cērē. *Creer, acrecentar, aumentar.
* Īnvīlīā āccrēvīt, prīvātō, &c. Hor. SYN. Crēscō, āugēōr.*
 Āccrētīō, ōnīs. f. *Crecimiento, el acto de crecer. * Sāpē ācūt stī-
mūlōs āccrētīō, sāpē rētūdāt. SYN. Āugmētūm, āccrēmētūm,
īncrēmētūm.*
 Āccūbātīō, ōnīs. f. & āccūbītūs, ūs. m. *Situacion de aquel que está
recostado, sentado, ó puesto cerca de alguna cosa.*
 Āccūbītō, ās. *Sentarse, asentarse, dormir. * Dīgnātūs nōstrīs āc-
cūbītārē tōrē. Sedul. SYN. Āccūbō, āccūmbō.*
 Āccūbō, ās, cūbūi, cūbītūm, ārē. *Estar echado, sentarse cerca de
otro. * Sācrā nēmūs āccūbāt ūbrā. V. SYN. Āccūmbō, vel ād-
jācēō.*
 Āccūdō, īs, ūdī, ūsūm, dērē. *Forjar. * Trēs mīnās āccūdērē pōs-
sunt. Plaut. V. CUDO.*
 Āccūmbō, bīs, cūbūi, cūbītūm, bērē. *Estar echado, sentado, ó puesto*

á la mesa. * *Tū dās ēpūlīs āccūmbērē Dīvūm. V. SYN. Āccūbō,
ās; dīscūmbō, rēcūmbō. PHR. Āccūmbērē mēnsīs. Ēpūlīs āccūm-
bērē Rēgūm. VERS. Dīscūbūrē tōrīs prōcērēs. Strātōquē supēr
dīscūmbītūr ōstrō. V. EPULOR.*
 Āccūmūlō, ās, āvī, ātūm, ārē. *Amontonar, ó poner una cosa sobre
otra, acrecentar. * His sālētēm āccūmūlēm dōnīs, ēt fūngār īnā-
mī. V. SYN. Cōngērō, īs; āggērō, ās, & īs. Ēxāggērō, āccērō,
cōāccērō, cōmpōnō, cōllīgō, cōgō, cōntrāhō, cūmūlō, āugēō.
VERS. Dīvītīās cūmūlārē cādūcās. Cōmpōnērē ōpēs pēr fāsquē,
nēfāsquē. Quicquīd Gāngētīcūs ālēs cōngērīt īn nidūm. Āggē-
rītūr tūmūlō tēllūs. V. CUMULO.*
 Āccūrātē. *Con cuidado, y diligencia. SYN. Sōlērītī cūrā, dīlīgēn-
tēr, stūdiōsē.*
 Āccūrātūs, ā, ūm. *Cosa hecha con cuidado, y diligencia. PHR. Sō-
lērītī cūrā pērfēctūs; gnāvītēr āttētē cōnfēctūs.*
 Āccūrō, ās, āvī, ātūm, ārē. *Cuidar diligentemente, gobernar. SYN.
Cūrō, prōcūrō, vel vīgīlī cūrā pērfīcīō.*
 Āccūrō, rīs, āccūrī, āccūrūm, rērē. *Correr ácia otra cosa. SYN.
Cūrō, āccēlērō, ādvōlō, āpprōpērō, āfīlūō, cōncūrō, cōnvōlō,
cōēō. PHR. Cūrū āccēdērē māgnō. VERS. Nūmērūs cōmītūm
hūc īngēns āflūxīt. Rāptīs āccūrūrūt ūndīquē tēlīs. Rāpīdō cūrū
ādvōlāt. V. CURRO.*
 Āccūrūs, ūs. m. *Aceleracion, encuentro. SYN. Cūrūs, vel cōncūrūs.*
 Āccūsātōr, ōrīs. m. *El acusador. * Āccūsātōr ērīt, quī vērūm dīxē-
rīt, hīc ēst. Juv. SYN. Dēlātōr. EPITH. Clāmōsūs, āccērbūs, vē-
hēmēns, mōlēstūs, āccēr, grāvīs, fālsūs, īmprōbūs, īnīstūs.*
 Āccūsātīō, ōnīs. f. *Acusacion. * Ēxīn tērrībīlīs jūstī āccūsātīō sūr-
gēns. Juv. SYN. Scēlērīs, vel crīmīnīs dēlātīō. EPITH. Fālsā,
īmprōbā, tēctā, īnīstā. Virgilio se sirve de crimen, en este sen-
tido. Hinc sēmpēr Ūlyssēs crīmīnībūs tērrērē nōvīs. Ōdīs ēt crī-
mīnē Tūrñō īnfēnsūs. Id est, criminatione.*
 Āccūsātūs. *Cosa acusada. SYN. Rēūs. V. REUS.*
 Āccūsō, ās, āvī, ātūm, ārē. *Acusar, redarguir, reprehender. * Āc-
cūsārē pōtēst, tāntī tībī nōn sīt ōpācī. Juv. SYN. Īncūsō, īnsīmūlō,
vel ārgūō, rēdārgūō. PHR. Alīquem rēum āgō, dēfērō. Crīmīnīs
ārgūō, āccēsō. Crīmīnībūs ōnērārē. Crīmēn ālicuī ōbjīcērē. Crī-
mīnē lādērē. Māculārē nōmēn ālicujus crīmīnē. Crīmīnībūs tērrērē
nōvīs. Īntētārē rēō crīmēn, scēlūs rētēgērē. VERS. Cōmmū-
nīs cūlpā cūr rēūs ūnūs āgōr? Fālsīs nē pērgē quērēlīs īncūsārē
tūōs. Tālibūs īncūsāt. Crīmīnībūs fālsīs īnsīmūlārē vīrūm. Cūr
mīhī dīctā dīēs, quī sūm sīnē crīmīnē? Quōd mānūs ēxtīmūt jū-
gūlō dēmīttrē ferrūm. Sūm rēā, laudārēr sī scēlūs āūsā fōrēm.*
 Āccēdīā, ā. f. *Tristeza, congoja, pereza. * Sic hōmīnūm fālsō delū-
dīt āccēdīā vūltū. Mant. SYN. Īgnāvīā, īnērtīā, pīgrītīā, vel trīs-
tītīā, tādīūm. EPITH. Tōrpēscēns, lānguīdā, lēntā, sēgnīs, tār-
dā, Fāstīdīōsā, jācēns.*
 Āccēō, cēs, cūi, ērē. *Acedarse alguna cosa. SYN. Āccēsō.*
 Āccēr, ācrīs, ācrē. *adject. Cosa agria, aguda, ó fuerte. Āccēr ērāt,
bēllōquē fērōx, &c. Virg. SYN. Acūtūs, āspēr, vel sōlērīs, gnāvūs,
vel fōrtīs, vāldūs. PHR. Āccēr ērāt, bēllōquē fērōx, āccērīmūs,*

armis. Cálidusque animis et cursibus acer. VERS. Acríor ad pugnam redit, et vim suscitát irá. Stetit acer in armis. V. FORTIS.
 Acér, éris. n. *El Acebo, arbol.* * Est acer in sylvis, equus acer olympiá vincit. C. SYN. Durum, vilé. V. ARBOR.

Acérátus, á, um. Cosa mezclada con paja. SYN. Acérösüs, páleis mixtus.

Acérbö, ás, avi, átum, aré. Poner agría una cosa, exagerar, aumentar en mala parte. * Artificis scelus, et formidine crimen acerbá. Virg. SYN. Áspéro, áxáspéro, irritó, acüó. V. IRRITO.

Acérbüs, á, um. Cosa no madura, y agría. Metaph. Cosa molesta, y enojosa. * Persépbónē nōstrás pulsát acerbá fóres. Ovid. SYN. Acér, vel áspér, grávis, durüs, tristüs, átröx, sévērüs, mölestüs, incómmódüs, crudélis. PHR. Áspér, acerbá frémēns. VERS. Stat quicquid acerbí est morté patí. Animis cum sévit acerbis.

Acérnüs, á, um. Cosa de materia de Acebo, arbol. * Trábibus contēxtüs acérnüs. Virg. PHR. Acérná trábs, árbör.

Acérösüs, á, um. Cosa envuelta en granzas de pan, llena de paja. * Fárre acérösó öléz decümánó páñē cōgít. Lucil. PHR. Páleis mixtus.

Acérrá, á, f. Vaso, ó navecilla de incienso, ó altar para incensar. * Cūnquē mēri pátērā thüris acérrá fuit. Ovid. SYN. Thürübülüm. EPITH. Auréa, fumáns, ödörá, accénsá, ödörátá, öléns, reddöléns, plēná. PHR. Cüstös thüris acérrá. VERS. Supérös plēná vénérátür acérrá. V. THUS.

Acérrá, árum. plur. f. *Acerra, ciudad de Italia.* * Vácüzs Clámüs nōn æquüs acérris. Virg. V. URBS.

Acérrímüs, á, um. Muy agrío, muy amargo, muy acre. * Pórtá cüstös acérrímüs ármis. V. ACER.

Acérsécómēs. Cosa que no está trasquilada. * Sz nēmó tribünäl Vēndit acérsécómēs. Juv. Sat. 8. SYN. Intónsüs. Este epíteto señaladamente conviene á Apolo.

Acérvátim. De monton. * Confértös itá acérvátim mörs accümülábit. Lucr. SYN. Cümülátim.

Acérvö, ás, avi, átum, aré. Amontonar. * Cécidissé pütēs, nám crímēn acérvát. Alcim. SYN. Cümülö, accümülö, cōngérö. V. CUMULO.

Acérvüs, í, m. Monton. * Nōn döms, et fundüs, nōn æris acérvüs et aurí. H. SYN. Cōngérēs, strüēs, cümülüs, cöpiá. EPITH. Ingēns, nümérösüs, áltüs, mágnüs, grándis, vástüs. PHR. Ingēns fárris acérvüs. Áris acérvüs, et aurí.

Acésco, cis, scüi, scéré. Acedarse. * Sincérum est nísí vās, quöd cūnquē infundis acéscit. H. SYN. Acéö, cöácésco, acörēm cōntráhó, cōncipiö.

Acéstá, á, f. *Acesta, ó Segesta, ciudad de Sicilia.* * Urbēm áppellábunt pērmíssó nómínē Acéstám. Virg. V. URBS.

Acéstēs, á, m. Rey de Sicilia, el qual dicen los Poetas ser hijo del rio Criniso en Sicilia, y de Egesta, muger Troyana. Este fue el que recibió á Enéas, é hizo enterrar á Anquises en el monte Eryce. † Sicilia Rex, qui Æneam excepit, & Anchisen curavit in Eryce monte sepeliendum. * Trójánóquē á sänguinē clárüs Acéstēs. Virg. EPITH. Trójánüs, Dárdánüs, Héctöréüs, séníör, böñüs, grávis, clárüs.

PHR. Trójá generátüs. Dárdánüs diviná stírpis Acéstēs, id est, Trojanus. Acéstēs horrídüs in jáculis. Rex Sicúlüs. Hóspēs Ænéá. Acéstíum, ii. f. Nombre de muger.

Acétábülüm, í, n. *Vinagrera, vaso donde se pone el vinagre, ú otros licores.*

Acétüm, í, n. *El vinagre.* * Caülíbüs instállat, vétérís nōn párcüs acétí. Pers. SYN. Vinüm ácidüm. EPITH. Acéré, mördáx, rúbēns, súbtílē, vétüs, frigēns. PHR. Vétérís acéti nōn párcüs. Término picante. Itálo pērfúsüs acétó. Hor.

Ácháb, vel Áchábüs, í, m. Rey de Israel, bombe impío, y perverso, como su muger Jezabel. El Rey de Siria le mató, y los perros bebieron su sangre, segun la profecía de Elias. † Rex Israelitarum, impius ac crudelis, cujus uxor Jezabel sceleratissima mulier. EPITH. Impíüs, crudélis, ávárüs. PHR. Idólörüm cültör. Fictis Diis addictüs.

Áchámēnēs, ís, m. Primer Rey de los Persas. * Nám tú quæ tēñüt dívēs Áchámēnēs. (Asclep.) EPITH. Divēs, pötēs.

Áchámēñi & Áchámēñidæ. Los Persas, ó cosa de Persia, llamándose así del Rey Aquemenes. * Áchámēñiüs decürránt mēdicá súsis. Lucan. V. PERSÆ. Dicitur & Persis ipsa Áchámēñiá.

Áchámēñidēs, ís. V. ACHEMENIDES.

Áchæüs, á, um. Cosa Griega. * Cébálíösqüē dúcēs, et Áchæü pēr öp-pidá Matrēs. St. SYN. Acháicüs, Achívüs, Græcüs.

Ácháü, á, f. Parte de la Grecia. * Stábit, et auxiliüm prómíttēt Ácháü Trójæ. Ovid. SYN. Græciá.

Ácháicüs, á, um. Cosa Griega. * Et Dándüm sölítæ návēs et Ácháicá cástrá. V. SYN. Achæüs, Achívüs, Græcüs.

Ácháis, idis. Griega. * Intér Ácháüädäs löngē pulcërrímá matrēs. Ov. Áchár. f. Nombre de ciudad. Hoy se llama Nisibe.

Áchátēs, á, m. Agata, piedra preciosa. * Lápis híc cü nómēn áchá-tēs. Luc. EPITH. Versicólor. V. GEMMA.

Áchátēs, á, m. Capitan del ejército de Eneas. * Primüs cōnclámát Áchá-tēs. Virg. EPITH. Fidüs, fórtis, mágnánímüs, gēnērösüs, áudáx.

Áchélöidēs & Áchélöiadēs, düm. f. pl. Las Sirenas, así llamadas por causa del rio Aqueloo, su padre. † Sirenes ab Acheloo patre sic dicte. * Vobis Acheloides, unde pluma pedesque avium? Ovid. * Acheloidadumque reliquit Sirēnūn scöpúlös. Ovid. V. SIRENES.

Áchélöiüs, á, um. Cosa del rio Aqueloo. * Pöcülláquē invēntis Áchélöiá mīscüit úvis. Virg. V. ACHELOUS.

Áchélöüs, í, m. Aqueloo, rio de Grecia, que nace al pie del monte Pindo. Este rio inundaba muchas veces todo el país; pero Hercules detuvo su corriente impetuosa con diques, y canales. Y como los rios por causa del ruido de sus aguas, á semejanza del mugir del toro, se pintan en forma de toros; los Poetas fingieron que Hercules le habia cortado una punta, y que la dió á las Ninfas, las quales la consagraron á la Abundancia; y que por esta causa la tierra fue mas fertil. Los Poetas añaden, que este rio fue el primero que apareció despues del diluvio. Riega la Etolia, la Acarnania, y el país de los Locros. † Græciæ fluviüs, ortus á Pindo monte Thes-saliæ; Ætoliám, Acarnaniám & Achaiám alluens. Ferunt hunc primum è terra erupisse post diluvium. Addunt Poëtæ Herculem

huic alterum cornu amputasse, quod Nymphæ postea Copiæ consecrarunt. * Objectus Achelœus echinadus exit. St. SYN. Acarnan. EPITH. Ætolus, Calydonius, à Calydone urbe Ætolie, Naupactus, à Naupacto urbe Achaie, celer, vagus, corniger, tumens. PHR. Amnis Acarnanum. Achelœus amnis. Achelœides undæ. Ætolus, Calydonius, Naupactus amnis. Ab Herculæ victus. VERS. Victus truncum caput addidit undis.

Achemenides, is. m. Aqueménides, uno de los compañeros de Ulises, que buyendo de Polifemo, à quien Ulises habia cegado, se quedó en Sicilia, y Eneas le recogió en su compañía. † Unus è sociis Ulyssis, apud Cyclopa ab eo relictus, & ab Ænea deinceps comes assumptus. * Sum patriæ ex Itacæ, comēs infelicis Ulysses, Nominè Acheménides. Virg.

Acheron, ontis. m. Aqueronte, lugar de la Campania, todo rodeado de altas montañas, donde hay gran abundancia de fuentes calientes, y sulfureas, lo qual dió ocasion á los Poetas de tomarle por los Infernos. † Locus in Campania altissimis montibus septus, & aquis calidis & sulphureis scatens; hinc à Poëtis pro Inferis habitus. Dicitur etiam Inferorum fluvius. Sic.

Acheron, ontis. m. Rio del Inferno, ó el Inferno mismo. † Inferorum fluvius, quasi doloribus fluens, ἀχνηός pro ipsis Inferis sumitur. * Liventes Acheron ejectione arenas. St. EPITH. Imus, adustus, profundus, mæstus, durus, ferox, inviis, ater, opacus, languidus, miser; infimus, tristis, mortuus, niger, insatiabilis, silens, languens, cæcus, tenebrosus, cœnosus, terrificus, infernus, Tartareus, Tarnarius. PHR. Achéronticus amnis. Achéronis undæ, flumen, vortex, palus, lacus. Tartareus lacus. Infernus amnis. Tartareæ stagna paludis. VERS. Turbidus celo, vastaque voragine gurgis aestuat. Liventes Acheron ejectione arenas. Acheron sanie crassoque veneno aestuat, et gelidam eructans cum murmure arenam. Descendit nigra lentus per stagna palude. Hic Inferni janua Ditis dicitur, et tenebrosa palus Achéronte refuso. Qui solus honos Achéronte sub imo est. V. STYX. LETHE. INFERNUS.

Acheron, ontis. Rio del Ponto. † Est etiam Acheron Ponti fluvius. VERS. Illic pestiferas, subtèr jugâ concava, torquet Altèr aquas Acheron, vastoque exundat hatu Fumeus, et sava sequitur caliginè campos. Val. Fl.

Acheronticus, à, um. Cosa del rio Aqueronte. SYN. Achersius. Achérontia, à, f. Ciudad pequeña en la Pulla, país de Italia, situada en una montaña. † Urbs in Apulia, sita supra montem, adeo parva, ut nidus appelletur. * Quicumque celsa nidum Achérontia. (Alc.) EPITH. Apulla, celsa.

Achersia, à, vel is, idos. f. Estanque de la Campania, hoy llamado Lago della colluceia: ó segun dicen otros, Estanque del Epiro en la Grecia. Junto á él hay una cueva del mismo nombre, por donde el rio Aqueronte cae en los Infernos, y por donde Hércules saco al can Cerbero. † Campaniæ palus, vel, ut aliis placet, Palus Epiri in Græcia, cui vicinum specus ejusdem nominis, ubi fluvius Acheron ad Inferos devolvitur. Hinc Cerberum eduxit Hercules. * Tristes Achersius oras. Flac. PHR. Palus, vel specus Achér-

siâ. Tristes Achersius oras. VERS. Specus est tenebrosus cæcus hatu. Et via declivis, per quam Tyriathus heros Restantem, contraque diem radiosque micantes Oblivantem oculos, nexis adamante catenis Cerberon attraxit. Ovid.

Achillas. m. Nombre de un esclavo de Egipto, el qual mató á Pompeyo por su propia mano. * Scelerè delictus Achillas. Lucan.

Achillæ, à, f. Isla del mar Euxino, donde está la sepultura de Aquiles, y no se vé ninguna ave. † Insula Ponti, ubi sepulchrum Achillis. In ea nulla avis unquam visitur. * Nudus Achillæa destitutus humo. Ovid. EPITH. Parva, clara.

Achillæa, à, f. Hierba llamada Mileflore, de la qual se sirvió Aquiles para curar á Telefo. † Herba, sic dicta quod illa Achilles Telephum sanavit. V. HERBA.

Achilles, is, vel Achilleus, ei, accus. pen. brevi. Achillæ. Hijo de Peleo, Rey de Tesalia, y de la Diosa Tetis, hija de Nereo: nieto de Eaco, y uno de los príncipes de Grecia, que sitiaron á Troya. Los Poetas fingien que su madre le bañó tres veces en la Laguna Stigia, lo que le hizo invulnerable, excepto en el talon, por el qual su madre le cogió, y le tenia, quando le bañaba en la Laguna. Tuvo por su maestro á Chiron Centauro, y despues su madre le envió á la Corte del Rey Licomedes, donde tomó el vestido de doncella para evitar con esta traza la ocasion de ir á la guerra de Troya, donde, segun el Oráculo, habia de morir: pero Ulises le descubrió. Hallándose en el sitio de aquella ciudad, mató á Hector, y despues de haber arrastrado su cuerpo al rededor de Troya, lo volvió al Rey Priamo, su padre, á quien pidió á Polixena, su hija, para casarse con ella; pero estando para celebrar el casamiento en el templo de Apolo, Paris, hermano de Hector, mató á Aquiles con una saeta, con que le atravesó el talon. † Pelei Thessaliæ Regis filius, ex Thetide, Nerei filia, Æaci nepos: dux inter Græcos fortissimus. Patria ejus Phthia, urbs Thessaliæ. Chironem Centaurum Præceptorem habuit. Ab Ulysse in aula Regis Lycomedis detectus, ad expeditionem Trojanam profectus est, ubi Hectorem occidit, & Polyxenam Priami filiam ducere uxorem voluit, sed à Paride in Apollinis templo interfectus est. * Atque immittis Achillei. Virg. SYN. Pelides, Æacidès. EPITH. Thessalus, Æmonius, Phthius, Larissæus, Pellæus, à Phthia Larissa & Pella, urbibus Thessaliæ. Thessalicus, Danaus, id est Græcus. Nereius, æquoreus: impiger, immittis, cristatus, savus, magnus, superbis, animosus, fortis, armipotens, indomitus, magnanimus, pugna, ferox, dirus, fatalis, impavidus, potens, implacabilis. PHR. Thessalus, Æmonius heros. Dux Pellæus. Chironis alumnus. Thetidis proles, filius, natus. Genus Æaci. Danaum fortissimus. Priami regnorum eversor Achilles. Timor ille Phrygum, decus et tutela Pelasgi, Græci, Nominis Æacidès, caput insuperabile bello. Trojæ populator Achilles. Qui dedit pectora letho. Exitum Trojæ. Achillæus, à, um. Cosa de Aquiles. * Strepis achillæa fastus, juvenemque superbum. Virg. V. ACHILLES.

Achillides, à, m. Hijo de Aquiles. * Pyrrhus Achillides animosus imaginè patris. Virg.

Achivi, orum. Los Griegos. * Plectuntur achivi. Hor. SYN. Achæi, Græci.

Achör, örís. m. *Un Rey así llamado.*
 Acicula, æ. f. *Aguja, evilleta.* * *Thēcāquē cūltrōrūm, vāginūllā, acicūllā pūngēns.* An. EPITH. Tēnūs, pūngēns.
 Acidaliūs, ūi, m. *Fuente en la Beocia consagrada á Venus, y á las Gracias; de aquí Venus es llamada Acidāllā.* † *Fons Bæotiæ, Veneri & Gratiis sacer.* * *Mātrīs Acidāllā, paulātīm ābōlērē Sichzēum.* Virg. Acidūs, ā, ūm. *Cosa aceda, agria.* * *Atquē ācidūs imitāntūr vitēā sōrbis.* Virg. SYN. Acēr, ācērbūs.
 Acies, ēi. f. *La agudeza de qualquiera cosa.* * *Stāt ferrī āciēs mūcrōnē cōrūscō.* Virg. SYN. Acūmēn, cūspis, mūcrō, ēnsis. EPITH. Tēnūs, acris, ācūtā, obtūsā, hēbēs, strīctā, cōrūscā, nūtīdā, pēnētrāns. VERS. Stāt ferrī āciēs, mūcrōnē cōrūscō. Strīctā pāratā nēcī. Hūc gēminās, hūc flēctē āciēs. Quāntūm āciē pōssūnt ōcūllī sērvārē sēquēntūm. V. OCVLVS.
 Acies ingenii. *Agudeza, ó sutileza de ingenio.* SYN. Īndūstriā, sōlērīā, acūmēn, ingēniūm. EPITH. Acris, pērspīcāx, sōlēs, vīvāx, prōmptā, sāgāx, mirābilis, sūbtīlis, ācūtā. V. INGENIUM.
 Acies militaris. *Exército puesto en forma de batalla.* SYN. Āgmēn, ēxērcītūs, cōhōrs, phālānx, tūrmā, lēgīō, māniplūs, cātērvā, mīlītūm mānūs. EPITH. Mārtiā, trēpidā, lūnatā, fūlgidā, bellīgērā, mīserā, pāratā, crūēntā, sānguīnēā, hōstīlis, hāstātā, dēnsā, nūmērōsā, mīnāx, rāpāx, rābīdā, vīctrix, clīpēātā, prādatrīx, fērōx, inhūmānā. PHR. Dēnsis āciēs stīpatā cātērvīs. Fūlgētēs ārē āciēs. Sēgēs clīpēātā vīrōrūm. VERS. Stētīt ōrdīnē cērtō ĩnfēlīx āciēs. Ūt sāpē ingēntī bellō cūm lōngā cōhōrtēs. Ēxplicūit lēgīō, ēt cāmpō stētīt āgmēn āpērtō. Dīrēctāquē āciēs, āc latē fluctiāt ōmnīs ārē rēnidēntī tellūs ādvērsisquē pārant āciēs cōncūrrērē signīs. At sī fūnēstās āciēs, ēt fērā bellā sēquī. V. EXERCITVS.
 Acilia, æ. f. *Acila, ciudad de Africa.* V. VRBS.
 Acinacēs, vel Acinācis, ūs. m. *Alfange, ó Cimitarra, espada de los Medos, y Persas.* * *Īnsīgnīs ācinācē dēxtrā.* Val. EPITH. Pērsīcūs, Mēdūs. V. ENSIS.
 Acinōs. Indecl. *Nombre de hierba, semejante al basilisco. Los Egypcios se servian de ella para hacer coronas.*
 Acinūs vel Acinūm. *El granillo, racimo.* * *Ēx pārvīs ācinōs pōtārē sāvūcis.* Ser. SYN. Grānūm, rācēmūs.
 Acipēnsēr, ēris, vel Acipēnsīs, ūs. *Sollo, pez del mar.* * *Ād Pālātīnās ācipēnsēm mīttītē mēnsās.* Hor. EPITH. Nōbilīs, cārūs.
 Acis, ūs, vel īdis. *Hijo de Fauno, y de la Ninfa Simethis, enamorado de la Ninfa Galatea, al qual Polifemo, su competidor en el amor, mató, y despues fue transformado en una fuente de Sicilia.* † *Fauni & Nymphæ Simæthidis filius, qui cum Galateam Nympham deamaret, à Polyphemo occisus est, postea in fontem Siciliae mutatus.* * *Mēis cōmplēxībūs Acin.* Ovid. EPITH. Sīmæthiūs, Sicānūs, Sicūlūs, hērbīfēr, līmpidūs, vītērūs. VERS. Tērgā fūgā dēdērāt cōnvērsā Sīmæthiūs hērōs. Ēt mādīdūs pūērī Pōlyphēmūs cādē Sicānī.
 Acis, īdis. f. *Especie de dardo que se arrojaba con una cuerda, con la qual se recobraba.* * *Tērētēs sūnt āclīdēs illis.* Virg. V. JACULVM.
 Acmon, ōnis. f. *El yunque.*

Acætēs, æ. m. *Hombre muy pobre, el qual no tenia ni una cama para dormir.* † *Homo pauperrimus, in Lydia, cui etiam lectus ad cubandum deerat.* * *Nōmēn mībī, dixit, Acætēs.* Ovid. EPITH. Pāpēr, mīser, mēndīcūs. V. PAUPER.
 Acōlāstūs, ī. m. *Pródigo, incorregible, lascivo.* * *Pīgrōs Acōlāstūs ōcēllōs.* SYN. Īntēmpērāns, ĩnrēnūs, ĩmmōdērātūs, lībdīnōsūs, ĩmpūnītūs, ĩncōercītūs.
 Acōnē, ēs. f. *Piedra de afilar.* SYN. Cōs, sāxūm.
 Acōnītūm, vel ōn, ī. n. *Hierba venenosa que crece en las peñas. Los Poetas fingēn que esta hierba fue emponzoñada por la espuma del Cerbero, quando Hércules le sacó de los Infiernos; se deriva de la diction griega ἀκόνιον.* Cōs. † *Herba venenosa, sic dicta quòd inter cautes, Gr. ἀκόνια; nascatur. Fingitur Cerberi spumis aspersa, dum ex Inferis ab Hercule educeretur.* * *Scythiscīs acōnītōn āb ōrīs.* Ovid. EPITH. Pāllīdūm, lūrīdūm, nīgrūm, frīgīdūm, vēnēnōsūm, lēthīfērūm, lēthālē, Cērbērēūm, Stygiūm, Tārtārēūm. V. VENENUM.
 Acōntiās, æ, & Acōntiā, ārum. f. plur. *Cometas, especie de culebras extraordinarias.* V. CŌMETA.
 Acōntiūs, ūi. m. *Un joven de la Isla de Cea, que habiendo ido al templo de Delos á ver las Fiestas de Diana, que se celebraban con gran concurso de doncellas, se enamoró de Cidippe; pero no atreviéndose á pedirla por esposa, echó á sus pies una manzana, en la qual estaba escrita una promesa, en que ella juraba que se casaría con Aconcio. Cidippe que ignoraba el engaño, tomó la manzana, leyó lo escrito, y se casó con Aconcio, porque todo quanto se prometía en el templo de Diana debia ser executado.* † *Adolescens è Cea Insula, qui Delum profectus ad sacra Dianæ, quæ frequentī virgīnum concursu celebrabatur, Cidippen vidit amavitque: non ausus uxorem petere, ad pedes puellæ projecit pomum bis verbis inscriptum.* * *Mē tībī nūptūrām (fēlix ēāt ōmēn) Acōntī, jūrō quām cōlīmūs nūmīnā magnā Dēæ.* † *Pomum sustulit, scriptumque legit Cidippe fraudis ĩnsicia, nupsitque Aconcio: quia rata esse debebant quæcumque in templo Dianæ dicebantur.*
 Acōntiūs, ūi. m. *Monte de Beocia.* V. MONS.
 Acōr, ōrīs. m. *Agrura, acedia, agrio.* * *Nōn tāmēn ōblātūm Chrīstūs dēglūtīt ācōrēm.* Calc. SYN. Acidūs, acris, sāpōr. EPITH. Mōrdāx, ĩngrātūs.
 Acōsmūs, ā, ūm. *Cosa mal ajustada, desaliñada, sin adorno.* Lucr. SYN. Īncōmptūs; ĩnōrnātūs.
 Acquiēscō, scīs, ēvī, ētūm, scērē. *Descansar, ó deleytarse, consentir con otro.* SYN. Quiēscō, ācūmbō, ĩnnītōr, dēlectōr, cōntētūtūs sūm, vel āssēntiō, cōsēntiō.
 Acquirō, rīs, sīvī, sītūm, rērē. *Adquirir, buscar, alcanzar lo deseado.* * *Vīrēsquē ācquirīt ēūdō.* Ovid. SYN. Ādīpīscōr, āssēquōr, cōmpārō; cōncīliō, pārō, cōnsēquōr, ĩnvēniō, ōbtīnēō, cōllīgō, quārō. VERS. Vōbīs pārtā quēs. Āūrō cōncīliātūr āmōr.
 Acquisītūs, ā, ūm. *Cosa adquirida, buscada, alcanzada.* * *Acquisītā mēō sērvīt tībī Crētā Mētēllō.* Sid. SYN. Pārtūs, quāsītūs, cōmpārātūs, ĩnvēntūs.
 Acrāgās, æ. m. *Nombre de un famoso Platero de Oro. Tambien hay un monte en Sicilia, con una ciudad del mismo nombre; en Latin*

- Agrigentum † *Nobilis artificis nomen, qui auro argentoque ca-
lando praeſtitit. Est etiam mons Siciliae, cum oppido.* * *Arduus in-
de Acragās ostentat maximā longē Mēniā.* Virg.
- Ācrēdūllā, ā. f. *Ruyseñor.* * *Verēcālētē nōvōs cōmpōnit ācrēdūllā
cāntūs.* Ovid. SYN. Lūsciniā, Philōmēlā. V. PHILOMELA.
- Ācrimōniā, ā. f. *Acrimonia, qualidad mordicante que calienta la
lengua.* SYN. Acritās, acritūdō.
- Ācrisiūs, ii. m. *Rey de los Argivos, padre de Danae, madre de Per-
seo, el qual transformó en piedra al Rey Acrisio, presentándole
la cabeza de Medusa. † Argivorum Rex, pater Danaes, quae Per-
seum peperit, qui postea Acrisium ostenso Medusae capite interfe-
cit.* * *Acrisiūs sup̄erest, qui manibus arcēat urbīs.* Ovid. SYN.
Ināchidēs, de Inaco primer Rey de Argos. PHR. Dānāēs patrēr.
Pērsēi avūs. V. DANAE.
- Ācrisiōnāūs, ā, ūm. *Cosa de Acrisio, y por eso fue llamado así Per-
seo, su nieto.* * *Verit̄ in hūc Hārpen mādfactām cādē Mēdūsā
Ācrisiōniādēs.* (Ovid. Metam.)
- Ācrisiōniādēs, ā. m. *Perséo, nieto de Acrisio.* * *Ācrisiōnāūs Dā-
nāē fūdāssē cōlōnīs.* Virg.
- Ācritēr. *Fuertemente.* * *Ācritēr infestō sēnsū, spūrcāquē, grāvēs-
quē.* Luer. SYN. Fōrtitēr, vēhēmētēr, acri animō.
- Ācritās, atīs. f. *Agrura.* SYN. Ācrimōniā, acritūdō.
- Ācrōcēraūniā, ōrūm, vel ācrōcēraūniī. *Montes de Epiro muy al-
tos, y muchas veces heridos de los rayos. De las dicciones Griegas
ἀκροι, montes, y κεραυός, relámpago, ó rayo. † Montes Epi-
fulminibus ob altitudinem obnoxii. Sic dicti ab ἀκροα, monte, &
κεραυός, fulminis.* * *Hē tibi sint Syrtēs, hēc ācrōcēraūniā vitā.*
Ovid. V. CERAUNIA.
- Ācrōcōmā, ārūm. m. *Pueblos de Tracia, así llamados por la proli-
xidad de los cabellos, que les impedian la vista.* EPITH. Crinīti,
fērōcēs, incūlti, cāpillati. PHR. Crinībūs, cāsāriē, cāpillis dē-
cōri, ōrnāti. Qui dānt crinēs diffūndērē vēntis. Quībūs lūdunt pēr
cōllā cāpilli.
- Ācrōcōrinthūs, i. f. *Monte, en cuyo pie está la ciudad de Corinto,
y la fuente Pirene, consagrada á las Musas. † Mons, ad quem urbi
Corinthus sita est, & fons Pirene, Musis sacer.* * *Quā summā tollit
cāpūt ācrōcōrinthūs in aūrās.* Stat. EPITH. Altā, cēlsā, sacra.
- Ācrōn, ōntis. m. *Rey de los Ceninos, al qual Rómulo mató, queriendo
vengar el robo de las Sabinas. † Ceniniorum Rex á Romulo occisus,
cujusque spolia Jovi Pheretrio dedicata fuere.* * *Ācrōn Hērōcūllēs
Cēnīnā dūctōr āb urbē.* Prop. EPITH. Cēnīnūs, Hērōcūllēs.
- Āctā, ā: actē, ēs. f. *Ribera del mar.* * *At prōcūl in solā sēcrētā
Trōdāēs actā, Amīssūm Āncīsēn flēbānt, &c.* Virg. SYN. Ripā,
littūs, ōrā. V. LITTUS.
- Āctā, ōrūm. n. pl. *Hechos, actos, ó registros públicos.*
- Āctā, ā: Actā, ēs. f. *El país Attico, así llamado, ó por Acteon que
reynó allí, segun Plinio; ó bien porque está á orilla del mar, como
quiere Estrabon. † Attica regio, sic dicta, vel ab Acteone Rege,
ut vult Plin. vel, ut ait Strabo, quia littoralis est & secundum
mare extenta.* * *Sēpārāt Aōniōs Actāis Phōcis āb ārvis.* Ovid.

- Āctāā, ā. f. *Sauco, arbol.* SYN. Sāmbūcūs.
- Āctāōn, ōnis. m. *Hijo de Aristeo, y de Autones, bija de Cadma; fue
grande cazador, el qual por haber visto á Diana desnuda en el baño,
fue luego transformado en ciervo, y comido de sus perros. † Aristaei
filius ex Autonoe filia Cadmi, venator insignis. Cum Dianam vidisset
nudam in balneo, ab ea in cervum conversus, & a suis ipse canibus di-
laceratus est.* * *Et velūt absēntē cērtātīm Actāōnā clāmānt.* Ovid.
SYN. Cādmī nēpōs. Cādmēiūs hērōs. Nātūs Aristāi. Aūtōnōēiūs
hērōs. Filiūs Aūtōnōēs. EPITH. Cādmāūs, cōrnīgēr, venātōr, fū-
gītīvūs, sylvānūs, mīser, vāgabūndūs, vāgūs, pāvīdūs, velōx, flēbi-
līs, ērrāns, cēlēr. VERS. Actāōn cānībūs prādā fīt ipsē sūis. Vidērāt
Actāōn nūdām sinē vēstē Dīānām, Prādā sūis cānībūs nōn mīnūs illē
fūit. Mōlōssi dilācērānt falsā dōminūm sūb imāginē cērvī. Sūbitō
mūtātūm Actāōnā cōrnū Trādīdit insānis Latōniā virgō Mōlōssīs.
- Āctāūs, ā, ūm. *Cosa de la Region Attica.* * *Sēpārāt Iōniōs Āctāis
Phōcis āb ārvis.* (Ovid. Metam.)
- Āctiās, ādis. f. *Griega de la ciudad de Athenas.* * *Atquē Hēbrūs āt-
quē Actiās Ōrithyā.* (Spond.)
- Āctiūs, & Āctiācūs, ā, ūm. *Cosa de la ciudad de Accio. Item de
Athenas.* Virg. * *Cūr nōn Actiācūs mīserām mē. mūtīs dā ōrās.*
Ovid. V. infra Actium.
- Āctiō, ōnis. f. *Accion, ó obra de hacer.* SYN. Fāctūm, fācīnūs,
āctūs, ōpūs, ēris; aūsūs, ūs; aūsūm, incēptūm, incēptūm, lā-
bōr, āctā, ōrūm; gēstā, ōrūm. EPITH. Insignīs, clārā, prē-
clārā. VERS. Fāmām ēxtēndērē fāctis, Hōc virtūtīs ōpūs.
- Āctiō, ās, āvi, ātūm, ārē. *Obrar á menudo.* * *Āctiō dūm rēvōcānt.*
- Āctiūm, ii. n. *Cabo, ó Promontorio en el Epiro, con una ciudad del
mismo nombre muy acreditada, por haber en ella Augusto vencido á
Marco Antonio en una batalla naval, donde en honra de Apolo se so-
lemnizaban ciertos juegos, como los Olímpicos de cinco en cinco años.
† Epiro promontorium, cum urbe ejusdem nominis. Ibi quinto quoque
anno ludī celebrabantur in honorem Apollinis.* PHR. Āctiācūm cūl-
mēn, littūs actiācā littōrā, cūlmīnā, actiācā ōrā, actiā littōrā, āc-
tāūs vērtēx. VERS. Actiāquē Iliācis cēlēbrāmūs littōrā lūdis. Virg.
- Āctīvūs, ā, ūm. *Cosa activa, palabra de que usan los Gramáticos.*
- Āctōr, ōris. m. *Representante, ó Autor de Comedias: el que demandá,
ó acusa en Juicio.* * *Quō tādēm flēxūs trābēās actōrē rōgāntēs.*
Hor. SYN. Pērsōnā. EPITH. Thēātrīcūs, scēnicūs. V. HISTRIO.
- Āctiōsūs, ā, ūm. *Laborioso, aplicado á obrar.* * *Dūm silēnt vēntī,
vēnt̄ actiōsūs.* Sapph. SYN. Lābōriōsūs, lābōris plēnūs.
- Āctiōsē, adv. *Con trabajo, con diligencia.* SYN. Lābōriōsē.
- Āctūs, ā, ūm. *Cosa hecha, guiada, echada, movida, pasada.* SYN. Fāctūs,
ēffēctūs, gēstūs, vel dūctūs, āddūctūs, pūlsūs, impūlsūs, cōactūs,
ādāctūs, vel āgītātūs, cōmmōtūs, vel ēxāctūs, trānsāctūs. VERS.
Nihil ōmnībūs āctūm Tāntōrūm impēnsīs ōpērūm. Vēntō hūc, vās-
tis ēt fluctībūs acti. Actā fūrōrē grāvī. Mēlīōr pārs actā diēi est.
- Āctūs, ūs. m. *Parte de Comedia; ó obra de hacer.* SYN. Actiō, āc-
tā, ōrūm, fāctūm. *El acometimiento.* Fērtūr in ābrūptūm māgnō
mōns imprōbūs āctū. V. Actio.
- Āctūtūm. *Al momento, luego, á la hora.* * *Āctūtūm vindēx, mēū sī*